

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/82/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115010247
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3115010247.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Janíka a členov senátu JUDr. Dušana Krč - Šeberu a JUDr. Patrika Príbelského, PhD. v trestnej veci proti odsúdenému J. T., nar. XX.XX.XXXX v F., t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Dubnica nad Váhom, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 09. júna 2015 prejednal sťažnosť odsúdeného, ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 3Pp/15/2015 zo dňa 20.04.2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného J. T.

z a m i e t a ,

pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Trenčín napadnutým uznesením sp. zn. 3Pp/15/2015 zo dňa 20.04.2015 podľa § 415 ods.1 Trestného poriadku s poukazom na § 66 ods.1, ods.2 Trestného zákona zamietol návrh odsúdeného J. T. na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza sp. zn.: 3T/15/2009 zo dňa 19.02.2009 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.2, ods.3 písm. a), b) Tr. zákona v spojení s § 138 písm. b) Tr. zákona, v trvaní 24 mesiacov so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Toto uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože proti nemu ihneď po vyhlásení podal sťažnosť odsúdený. Sťažnosť bližšie zdôvodnil tým, že jeho žiadosť bola zamietnutá len s poukazom na hodnotenie ústavu. On s hodnotením nesúhlasí, vykonáva práce v ústavnej kuchyni bez nároku na odmenu. Preto požiadal, aby krajský súd jeho žiadosť prehodnotil a z výkonu trestu ho podmiennečne prepustil.

Krajský súd na neverejnom zasadnutí na základe podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Zo spisového materiálu vyplýva, že Okresný súd Trenčín napadnutým uznesením zamietol návrh odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, tak ako je vyššie uvedené.

Odsúdený začal trest vykonávať dňom 13.08.2014 a jeho koniec je určený na 13.08.2016. Lehotu na podmiennečné prepustenie splnil 13.11.2014. Správanie a vystupovanie odsúdeného počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody je na požadovanej úrovni. Pokyny príslušníkov ZVJS rešpektuje, jeho správanie je v súlade s ústavným poriadkom, avšak vyžaduje kontrolu zo strany príslušníkov ZVJS. Ak príkazy nekorešponujú s jeho vôľou, správa sa apaticky. Bol 1 krát disciplinárne odmenený. Disciplinárne potrestaný nebol. Odsúdený si čiastočne plní svoje povinnosti, i stanovené ciele a úlohy

programu zaobchádzania. K trestnej činnosti zaujíma nedostatočne kritický postoj. Rezervy sú v oblasti edukácie, v dodržiavaní zásad osobnej i kolektívnej hygieny a v dodržiavaní ustrojenia zovňajšku. Resocializačná prognóza je nepriaznivá na základe vysokého rizika sociálneho zlyhania. V minulosti bol 5 krát súdne trestaný v priebehu rokov 1983 až 2012, vrátane aktuálneho odsúdenia, a to pre rôznorodú trestnú činnosť. Odsúdený nepreukazuje splnenie podmienok na podmieničné prepustenie, pričom riaditeľ ústavu jeho podmieničné prepustenie neodporúča.

Okresný súd Trenčín v napadnutom uznesení uviedol, že u odsúdeného je síce splnená formálna podmienka na podmieničné prepustenie, nie je však splnená podmienka materiálna v tej časti, v ktorej sa vyžaduje dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného na slobode. Poukázal pritom na hodnotenie ústavu, z ktorého vyplynulo, že resocializačná prognóza odsúdeného je nepriaznivá na základe vysokého rizika sociálneho zlyhania. Odsúdený nemá záujem zmeniť doterajší spôsob života a stanovený program zaobchádzania neplní. K trestnej činnosti nemá dostatočne kritický postoj a v jeho správaní sa vyskytujú nedostatky. Riziko recidívy je preto podľa súdu prvého stupňa príliš vysoké. U odsúdeného preto neexistuje dostatočná záruka, že bude na slobode viesť riadny život.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti krajský súd potom konštatuje, že súd prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom, keď na verejnom zasadnutí návrh odsúdeného ako nedôvodný zamietol.

V prvom rade je potrebné skonštatovať, že odsúdený nemá automaticky na podmieničné prepustenie nárok. Zákon ponecháva súdu plne na úvahu, či pri zohľadnení a zhodnotení všetkých skutočností návrhu vyhoví alebo nie. Samozrejme podmienkou je, aby svoje rozhodnutie racionálne a zrozumiteľne zdôvodnil. Zmyslom podmieničného prepustenia totiž nie je to, aby za dobré chovanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu odňatia slobody bol odsúdený (páchateľ) automaticky prepustený po vykonaní stanovenej doby trestu, bez zreteľa na účel trestu. Podmieničné prepustenie je na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom k účelu trestu a k ďalším okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený i na slobode povedie riadny život a že neexistuje pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy. Pozitívna prognóza budúceho chovania odsúdeného je nutným predpokladom pre rozhodnutie o podmieničnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody. Táto prognóza musí vyplývať zo zhodnotenia chovania sa odsúdeného počas výkonu trestu a čiastočne i pred jeho výkonom (predchádzajúce odsúdenia). Význam má i zistenie, aké sociálne podmienky sú vytvorené pre odsúdeného po jeho prípadnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody.

V danom prípade z písomného hodnotenia i z dôkazov vykonaných súdom prvého stupňa na verejnom zasadnutí vyplýva, že správanie odsúdeného nie je zatiaľ úplne v súlade s ústavným poriadkom, vyskytujú sa nedostatky, potrebuje neustálu kontrolu. Ciele programu zaobchádzania sa plnia s rezervou. Svoj doterajší spôsob života zrejme nechce zmeniť. Nepreukazuje splnenie podmienok na podmieničné prepustenie a prepustenie neodporúča ani riaditeľ ústavu. Možno skonštatovať, že ani predchádzajúce pobyty vo výkone trestu odňatia slobody na odsúdeného nemali zatiaľ dostatočný prevýchovný vplyv. Vo vzťahu k materiálnym podmienkam potrebným na podmieničné prepustenie možno skonštatovať, že odsúdený ich neplní. Doterajším výkonom trestu odňatia slobody nepreukázal, že možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Riziko recidívy je u odsúdeného vysoké.

Okresný súd preto postupoval správne, keď návrh odsúdeného o podmieničné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol, pre nespĺnenie materiálnej podmienky. Svoje rozhodnutie pritom náležite a fundovane zdôvodnil.

Krajský súd sa preto stotožnil s rozhodnutím súdu prvého stupňa, že odsúdený aktuálne nespĺňa podmienky na podmieničné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Z vyššie uvedených dôvodov preto krajský súd sťažnosť odsúdeného nepovažoval za dôvodnú a podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ju zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.